

CO MOŻNA WYKONAĆ Z PUSZEK BLASZANYCH

(Dokończenie)

Przedstawiona na rysunku 15 oliwiarka składa się z małej okrągłej puszki (1), ucha (2), wieczka zaopatrzonego w otwór z ruchomą przesuwką (3) i z wylewu (dziobka) w kształcie ściętego stożka (4). Wszystkie te elementy uzupełniające puszkę należy uprzednio wykreślić na papierze, po czym wyciąć i uformować z papieru, nadając im wymagany kształt. Następnie rozłożyły je płasko i przerysować na blachę za pomocą stalowego kolca. Czynność ta nazywa się trasowaniem według wzornika. Po wyznaczeniu na blasze kształtów i wymiarów poszczególnych elementów oliwiarki, trzeba je wyciąć nożycami, ukształtować, połączyć i zlutować. Szczególnie starannego opracowania wymaga rozwinięcie stożka ściętego.

Ponieważ omawianie i wyjaśnianie problemu rysunkowego przedstawiania rozwinięć powierzchni stożka, walca, wielościanów oraz

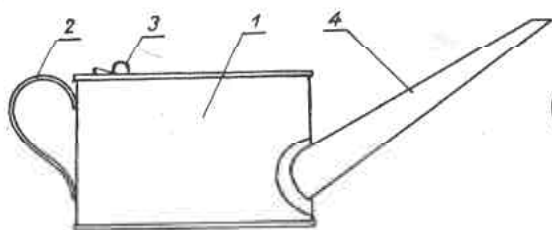
przenikania się stożka z walcem, przenikania się dwóch walców, dwóch stożków i innych brył należy do zagadnień praktycznego stosowania geometrii wykreślnej, dlatego też kierujemy zainteresowanych czytelników do literatury fachowej z zakresu kreślenia technicznego, jak również do podręcznika specjalistycznego pt. „Blacharstwo ręczne — rozwinięcia blacharskie”, opracowanego przez inż. Aleksandra Neymanowicza (Wyd. Przem. Lekkiego i Spożywc., Warszawa 1967 r.).

Umiejętność wykreślenia rozwinięcia stożka ściętego może być wykorzystana i w innych pracach, np. w polewaczce do roślin (rys. 16), w lejku zwykłym (rys. 17), w dzbanku (rys. 18) itp.

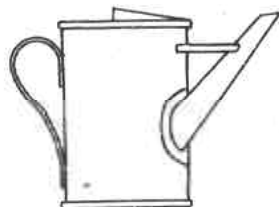
Kociołek do rozpuszczania kleju stołarskiego na łaźni wodnej składa się zawsze z dwóch naczyń (rys. 18a). Jedno naczynie (mniejsze), w którym rozpuszcza się klej, jest zawieszona za pomocą specjalnych uchwytów w drugim naczyniu (większym) zawierającym wodę. Każde z tych naczyń, czyli puszek, zaopatrzone jest w uchwyty wykonane z pasków blachy i drutu.

Oprócz wymienionych naczyń można wykonać z puszek blaszanych wiele innych przedmiotów użytkowych, bardzo przydatnych w

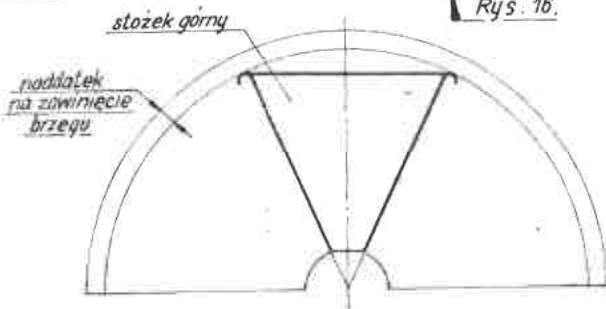
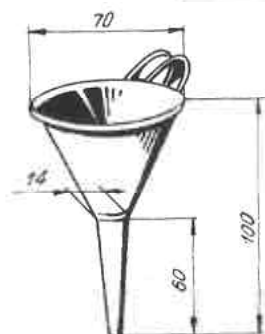

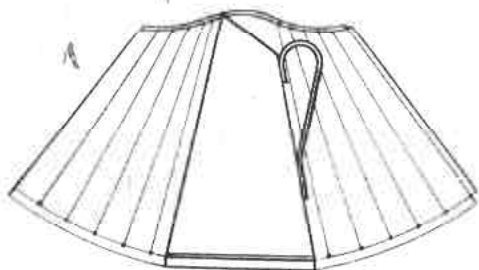
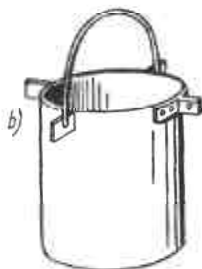
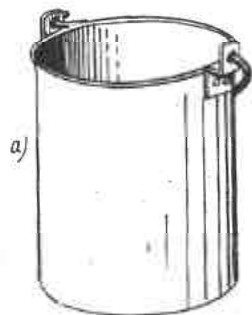
Rys. 15.

Rys. 16.

Rys. 17.

Rys. 18.

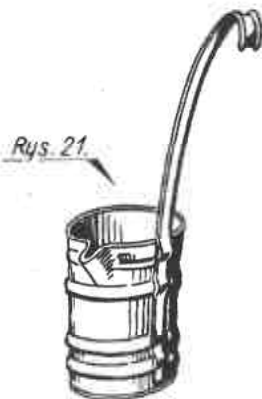
Rys. 18a.

Rys. 19.

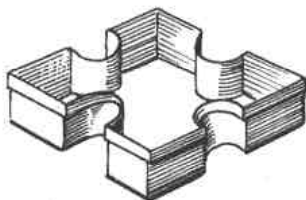
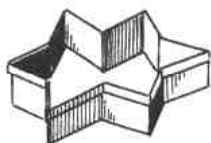

Rys. 20.

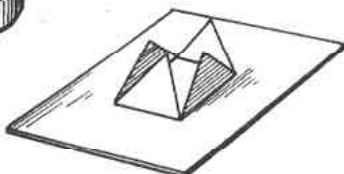
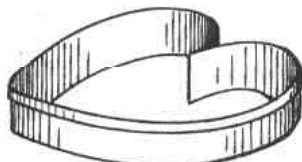

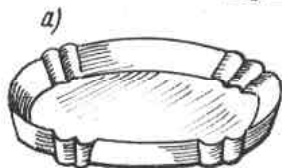
Rys.22.

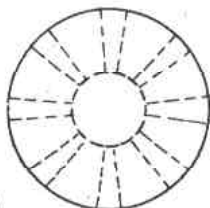
Rys.23.

Rys.25

Rys.26.

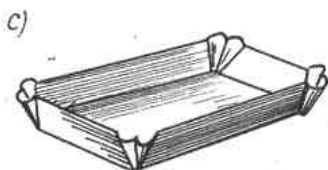
Rys.25

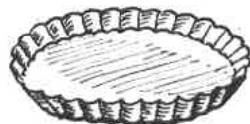
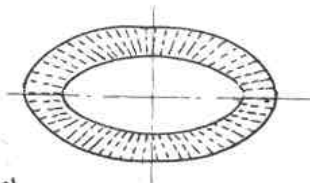
d)

Rys.24.

f)

gospodarstwie domowym, w majsterkowaniu, w nauce i zabawie, np. naczynia do kłajstru (rys. 19), naczynia na wodę do rozcieńczania farb akwarelowych (rys. 20), czerpaki do wody (rys. 21), wiaderka dla dzieci (rys. 22) itp.

Puszki blaszane, po ich rozebraniu można wykorzystać jako materiał do wykonywania różnych przedmiotów użytkowych o mniejszych wymiarach, jak np. foremki do ciasta (rys. 23), lejki do perfum (rys. 24), podstawki do tuszu (rys. 25) itp.

Z niektórych opakowań blaszanych (np. z puszek po ogórkach konserwowych lub po marmoladzie albo pomidorach) można wykonać wiele różnych zabawek dla dzieci, w postaci kompletów lub całych zestawów naczyń do gospodarstwa domowego dla lalek (talerzyków, talerzy, półmisek, misek, garnków) oraz różnych form do wytwarzania babek z piasku (rys. 26a, b, c, d, e, f).

Jedynym przy tym wymaganiem stawianym dla uzyskiwanego w ten sposób materiału jest staranne rozbieranie puszek i unikanie uszkodzeń powierzchni blachy (zadrapań,

wgnieceń, załamań) oraz dokładne wyprostowanie jej (najlepiej wałkiem stalowym na gładkiej płycie) i wygładzenie.

Opisane powyżej i w dużym skrócie, przedmioty użytkowe, które mogą być wykonane z puszek blaszanych, nie muszą być wiernie odwzorowywane przez zainteresowanych amatorów, lecz powinny stać się dla nich punktem wyjścia do opracowania innych, jeszcze ładniejszych i ciekawszych rozwiązań oraz ustalenia nowych możliwości zastosowań.

Omówione tu przykłady prac z puszek blaszanych nie są propozycjami do wykonania, ale podane zostały dla ogólnej tylko orientacji w możliwościach osiągnięć. W tym przypadku byłoby wskazane, aby każdy czytelnik sam wybrał przedmioty najbardziej odpowiednie dla swoich potrzeb i nadał im konkretne kształty.

Natomiast bardziej szczegółowe wskazówki, przydatne przy wykonywaniu wybranych tematów, a dotyczące metod obróbki blachy, można znaleźć w „Młodym Techniku” w nrze 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 z 1965 r.

Michał Rosolak